

ALEXANDR ŽÁČEK 1923 – 1971

Alexandr Žáček se narodil 20. 6. 1923 ve vesnici Sofievka, okres Vrba na Volyni otci Alexandrovi a matce Barboře, rozené Kněbcortové v zemědělské rodině. Měl 4 bratry Vladimíra (1912), Josefa (1920), Antonína (1925) a nejmladšího Rostislava (1929) a 2 sestry Marii provdanou Ptáčkovou a Milenu provdanou Vondrákovou. Matka brzy zemřela, někdy kolem roku 1930 a tak hodně jejich povinností přešlo na otce a starší děti. Alexandr se vyučil sedlářem a vypomáhal v hospodářství. Obec Sofievka byla převážně zemědělskou s ponejvíce samostatně hospodařícími rolníky, pěstoval se zde chmel a cukrová řepa, 106 osob se zúčastnilo bojů za druhé světové války v armádě generála Ludvíka Svobody, 6 osob bylo v Rudé armádě a 20 osob padlo během války.

Také Alexandr 11. 4. 1944 dobrovolně narukoval do 1. československého armádního sboru, 3. pěší prapor. Ve funkci velitele družstva sloužil u kulometu s mladším bratrem Antonínem, a když při útoku ustupovali, nestačil uklidit kulomet a dostali trest. Boji v Dukelském průsmyku prošli v trestanecké rotě. Alexandr byl těžce raněn, měl šestkrát prostřelený krk a roztrženou nohu od střepiny. Po vyléčení pokračoval s armádním sborem dál a došel až do Prahy v květnu roku 1945. Vojenskou službu vykonával do 13. 12. 1945, kdy byl demobilizován. Za svoji účast v bojích druhé světové války obdržel několik válečných vyznamenání. Po válce se usídlil v obci Strojetic, soukromě hospodařil a nejmladší bratr Rostislav mu vypomáhal. Ostatní sourozenci spolu s otcem Alexandrem se usadili v nedalekém Očihově, bratři Josef a Antonín byli také v 1. československém armádním sboru, bratr Vladimír byl totálně nasazený na práce Německu, manžel sestry Marie Antonín Ptáček padl 13. 9. 1944 v Karpatech. Alexandr se seznámil s Jarmilou Strychovou, která do Strojetic přišla s rodiči z Kaceřova na Plzeňsku, a v roce 1947 se vzali. Narodili se jim 2 synové, Miroslav v roce 1948 a Josef v roce 1950. V padesátých letech museli vstoupit do JZD, manželka pracovala v živočišné výrobě i na poli, Alexandr šil postroje na koně, měl nejprve dílnu doma a později v družstevní kovárně.

Alexandr velmi miloval svoji práci a velice sedlářství rozuměl, byl mistr svého řemesla. Obejmul koně, neměřil a udělal postroj. Tak si to přesně pamatuje jeho mladší syn Josef, který mu často pomáhal. K zálibám pana Alexandra patřilo včelařství, měl velké včelíny a také myslivost. O válce a svých vojenských útrapách stejně jako ostatní volyňští Češi nevyprávěl. Po vyšetření lékařskou komisí byl v roce 1957 uznán neschopným vojenské služby, hlásila se těžká zranění utrpená během války. Později v důsledku těchto zranění těžce onemocněl, dva roky se neúspěšně léčil a dne 23. 5. 1971 podlehl zákeřné nemoci ve věku pouhých nedožitých 48 let. Rodina uspořádala rozloučení s panem Alexandrem se všemi vojenskými poctami. Podle vyznamenání můžeme vyjmenovat všechny jeho bojové zásluhy, ale nemůžeme vyčíslit všechna ta strádání a odříkání, kterými celou frontu procházel.

Josef Žáček, syn, Strojetic